

Reynek for president

3.4.2014, katyd.cz (Katolický týdeník)

Skutečně to tak vypadá. Jako by básník a grafik Bohuslav Reynek více než čtyři desítky let po své smrti kandidoval na prezidenta. Tolik billboardů kolem dálnic a hlavních silnic měli naposledy opravdu snad jen Karel Schwarzenberg a Miloš Zeman při druhém kole prezidentské volby.

Reynkovské billboardy byly v době psaní tohoto textu ještě skryty za různými kryptogramy: Restart, Rezonance, Reinkarnace... Zbývalo jen počkat, až z těchto nápisů zůstane na plakátech jen první slabika a řidiči si budou muset všimnout, že 16. dubna začíná v pražské Valdštejnské jízdárně velická výstava petrkovského samotáře.

Ano, Bohuslav Reynek prožil celý svůj život mimo zář světla měst a oficiální tzv. kulturní scény. Psal ve skrytu, na vernisáže svých nemnoha výstav nechodil. Zůstával ve svém světě, ve své vsi, v níž se cítil být bláznem, v kuchyni, na zahradě... Může být jeho naturelu něco vzdálenějšího, než obří reklama podél silnic?

Bylo by velmi snadné říci, že nic cizejšího být nemůže, že tento zjevný rozpor mezi dílem a jeho prezentací je nepřekonatelný, že sebezajímavější výstava nemůže ospravedlnit takové překročení smyslu. My, kteří máme Reynkův Petrkov rádi – a domýšlivě si myslíme, že ho známe – takové billboardy nepotřebujeme. Troufáme si dokonce soudit, že je nepotřebuje ani Reynkovo dílo.

Jsou však takoví, kteří takové upozornění potřebují. Ti, kteří svébytnou básnickou, grafickou a překladatelskou práci Bohuslava Reynka neznají, nebo dosud váhají do jeho světa vstoupit. Ostatně ani tento text by nevznikl, nebýt oněch billboardů.

Podstavou práce Bohuslava Reynka nebyl fakt, že prožil značnou část svého života v prostředí zaneřádném komunistickým kolektivizovaným zemědělstvím. Ta podstata stojí za těmito kulisami, je uvnitř. Reynkovskými billboardy se nechme přivést k chystané výstavě, pokud je nám toho třeba, nenechme se však odvést od podstaty.

<http://www.katyd.cz/clanky/blogy/reynek-for-president.html>